

stærkt paa denne Side af Sagen og gør den til det afgørende og det eneste, er det maaske, fordi de mener, at det ligger udenfor den aktuelle Dagsorden. Det kan der agiteres for uden Fare for, at det medfører praktiske Forholdsregler i Øjeblikket. Dernæst forekommer det mig, at de ikke just betoner det nyttige og nødvendige i snarest muligt at faa Guldindløseligheden genindført, men tværtimod betoner den anden Side af Sagen, at det endelig maa gaa saa langsomt som muligt — 15 à 30 Aar er jo den Tidsfrist, der er nævnt — ud fra en Frygt for, at en hurtigt Tilnærmelse fra den nuværende Kronekurs til Guldparitet skal volde Besværligheder for Erhvervslivet og særlig Landbruget. Der findes jo den Opfattelse i visse Landbrugskredse, at den nuværende Tilstand er særdeles fordelagtig for Landbruget; og det synes den ogsaa at være, thi det at sælge Landbrugsprodukter til Sterling skaber jo tilsyneladende en Overpris, som ogsaa den danske Befolkning maa betale for de samme Varer. Men sundt for Landet kan det ikke være. Det er et ganske usundt Grundlag at bygge vor Økonomi paa, og derfor tror jeg heller ikke, at det i Virkeligheden i Længden er sundt for Landbruget. Og jeg tror ikke, vi behøver at nære Frygt for, at vi alt for hurtigt skulde nærme os den eneste naturlige Tilstand i Landet: at Nationalbanken atter vedstaar sin Underskrift paa vore Pengesedler.

Man kan ikke beundre dansk Bankledelse lige saa lidt som dansk Regering i disse vanskelige Aar. Med Misundelse maa vi se paa, hvorledes vore Nabolande saaledes som Sverige og Finland og Letland har forstaaet trods alle Vanskeligheder at holde deres Pengevæsen, i Sverige paa et højt Standpunkt og i de andre Lande paa et hæderligt Standpunkt, og i Sverige for øvrigt uden Guldindløselighed. Det har været muligt for en klog og kyndig og indsigtfuld og fremadskuende og handlelydig Bankledelse i Sverige at holde dets Pengevæsen baade paa et hæderligt og højt Standpunkt, og baade Finland og Letland har under uhyre Vanskeligheder stabiliseret deres Mønt. Det er ikke smigrende for den Dydighed og Klogskab, hvormed dansk Pengevæsen har været ledet i disse Aar, og heller ikke for vore ledende Politikere, der jo har deres Medansvar. Nu fremhæves det i Valutakonferencens Betænkning i Indledningen, at vort Lands Tilstand i Øjeblikket er god. Den højtærede Finansminister læste dette Afsnit op og betonedede det stærkt — indtil han kom til de to sidste

Linier; saa blev hans Betoning svag, saa var det, som om han ikke brød sig om at læse mere, saa tabte han Interessen derfor.

Det er jo rigtigt, og man maa alle inderligt haabe, at Konferencen har Ret, naar den saa stærkt betoner, at vort Lands økonomiske Tilstand er god, idet man dog ikke maa bortse fra, at der findes to „bortset fra“ i Valutakonferencens Udtalelser. Vort Lands økonomiske Tilstand er god „bortset fra den stedfundne Nedgang i Kronens Værdi.“ Det er gaaet ganske godt „bortset fra Tabene ved Konjunkturkrisen“. Men det er to meget kedelige Indskud. Da den højtærede Statsminister kom til Slutningen, sænkede han Stemmen og vilde helst have undladt at læse videre, men han tog det med, thi der stod jo kun et Komma, saa han kunde ikke godt udelade det, men han lagde aabenbart ikke Vægt derpaa, det var noget ligegyldigt. Det er imidlertid i høj Grad vigtigt. Der staar i Slutningen af det Afsnit, som den højtærede Finansminister oplæste, at der „vil være Mulighed for i de kommende Aar at naa til en Værdiforbedring af Kronen, uden at der derved fremkaldes større samfundsmæssige Vanskeligheder“. Indtil dette Ord var den højtærede Ministers Stemme høj, klar og tydelig; men saa kom de følgende, hvor Stemmen sænkedes og blev ganske udvisket: „forudsat at der overalt i Samfundet ydes de banktekniske og andre Foranstaltninger, der i denne Anledning maa træffes, den fornødne Støtte.“ Se, disse Ord havde jeg mest Lyst til at betone og betone stærkt, og man kan ikke udelade dem, naar man vil give et virkeligt Indtryk af, hvad Valutakonferencens gode Mænd fremsætter.

Det er blevet almindeligt lige i den allersidste Tid i Regeringspressen at fremhæve vort Lands gode økonomiske Tilstand, trods alle Vanskeligheder. Jeg ser endogsaa til min glade Overraskelse, at der i selve Regeringens Hovedorgan i Gaar findes et Par Linier, som man i Aarevis forgesves har søgt i hele Venstre- og Højrepressen, det er nogle Linier om, at Arbejdet gaar godt her i Landet, Arbejderne arbejder stadigt og pligtopfyldende. Det glæder mig i allerhøjeste Grad, at Sandhedens Erkendelse endelig er gaaet op ogsaa for et ledende Regeringsorgan, for i Aarevis har vi ikke været opvartet med andet end Krøniker om, hvor umuligt, hvor dovent, hvor pligtforsømmende og hvor letsindigt Arbejderklassen her i Landet har opført sig. Nu faar vi at vide, at det er Usandhed alt sammen: Græder ikke Børnlille, det turde være Løgn det hele, alt,